

Landscape Sleepwalks

Eloïse Baele & Alix De Jonge

21 May – 12 June 2022

Gouwstraat 21, Rotterdam

What is there left for me to draw?

When the landscape I prefer is the plane.

A far horizon, nothing beyond it

On the train, in the car, I always long for that landscape.

Ideally, with backlight.

–

I returned to my rented room and looked out the window at a black stain on the crown of the tree. A blue wool sweater that had become mired, blown up to elusive heights, above it, sat a pair, in love. Two black crows, sitting close and taking care of each other. It was in those strange quarters where I, half-drunk with sleep, understood, that I too, could cherish a love for souls weeding through their own roots.

For two weeks, Belgian-based artists Eloïse Baele and Alix De Jonge slept, ate, painted and sculpted at Available & The Rat. The artists each arrived in Rotterdam with a volume of their texts to use as a starting point for the in situ mural they named *Landscape Sleepwalks*.

Alix and Eloïse have a background in painting. Despite their contrasting ways of approaching the medium, both artists came to realise they apply writing in relation to their visual practices in a similar way. These short textual fragments, written by the artists in their bedrooms and studios do not explain the origins and meanings of the elements present in their visual works. Instead, together, the texts, paintings, and sculptures find their meanings in their exchange.

In both her paintings and texts, Alix depicts confrontations. Brutal, yet playful encounters between bodies and spaces, figurative and abstract elements. In her artistic practice, bloodshot eyes and tentacles merge not only with fragments of everyday life but also with abstract colour fields in poisonous green and purple. Contrarily, Eloïse embraces an abstract approach that emerges from listening to and playing with materials: she creates sculptures in cardboard and aluminium, balancing power between these materials and infrastructural elements such as walls and floors. In each sculpture, the emphasis lays on the encounter between the wall and the arched materials. The focus on moments of confrontation between different materials as well as figurative elements connect Alix and Eloïse's separate artistic practices in *Landscape Sleepwalks*.

Evocative descriptions of landscapes, in various forms, appear in both Eloïse and Alix's writings and are the background against which *Landscape Sleepwalks* emerges. The artists perceive landscapes as sequences of experiences and confrontation; landscapes are the continuation of life in all its banality. In *Landscape Sleepwalks*, the artists let go of landscape painting's historical quest for the sublime, instead stepping into a chaotic and non-conclusive visual journey that allows for the simulations unfolding of contrasting shapes. Painting a landscape is like mapping down a road: whereas still lifes and portraits urge the audiences to stand still and focus their gaze on one set of objects, the landscape painting depicts a road, heartening the audiences to discover new spaces through their wandering gaze.

Het landschap slaapwandelt

Eloïse Baele & Alix De Jonge

21 mei – 12 juni 2022
Gouwstraat 21, Rotterdam

*Wat moet ik nog tekenen?
Als het landschap dat ik verkies de vlakke is?
Een ver uitgestrekte horizon en daarbuiten niets
In de trein, in de auto, verlang ik altijd naar dat landschap.
Het liefst met tegenlicht.*

–
Teruggekeerd naar mijn verhuurde kamer bekeek ik uit het raam een zwarte vlek in de kruin van de boom. Als een blauwe wollen trui die verslingert was geraakt, naar ongreepbare hoogtes was opgewaaid, daarboven zat een liefdespaar. Twee zwarte kraaien, dicht en zorgend bij elkaar. Het was in die vreemde vertrekken waar ik slaapdronken begreep dat ook ik een liefde kon koesteren voor zielen die door hun wortels wroette.

Gedurende twee weken slapen, aten, schilderden en beeldhouwden de Belgische kunstenaars Eloïse Baele en Alix De Jonge in Available & The Rat. De kunstenaars arriveerden in Rotterdam met elk een verzameling eigen teksten. Deze teksten gebruikten ze als uitgangspunt voor de in situ muurschildering, die ze *Het landschap slaapwandelt* noemden.

Alix en Eloïse hebben beiden een achtergrond in de schilderkunst. Ondanks hun contrasterende benaderingen binnen het medium schilderkunst, delen ze een gelijkaardige relatie tot het schrijven. In hun slaapkamers en atelier, schrijven ze beide korte beeldende fragmenten die in relatie staan tot hun sculpturen en schilderijen. Deze trachten niet de oorsprongen van beeldende elementen te verklaren of hun betekenis voor te stellen, integendeel het is in de uitwisseling met elkaar dat de teksten, schilderijen en sculpturen hun betekenis samen vinden.

In zowel haar schilderijen als teksten beeldt Alix confrontaties af. Brutale, desalniettemin speelse ontmoetingen tussen lichamen en ruimtes, figuratieve en abstracte elementen. In haar artistieke praktijk smelten bloeddorlopen ogen en tentakels niet alleen samen met fragmenten uit het dagelijks leven maar ook met abstracte gifgroene en paarse kleurvlakken. Eloïse hanteert daarentegen een abstractere denkwijze die zich laat leiden door de materialiteit van het werk zelf: ze creëert sculpturen in onder andere karton en aluminium, waarbij ze evenwicht zoekt tussen de gekozen materialen en infrastructurele elementen zoals muren en vloeren. In elke sculptuur ligt de nadruk op de ontmoeting tussen de muur en de gebogen materialen. De focus op momenten van confrontatie tussen verschillende materialen en figuratieve elementen verbindt Alix en Eloïse's praktijken in *Het landschap slaapwandelt*.

Beeldende beschrijvingen van landschappen, in verschillende vormen, komen voortdurend voor in de teksten van beide kunstenaars en vormen de achtergrond waartegen *Het landschap slaapwandelt* zich aftekent. De kunstenaars zien landschappen als opeenvolgingen van belevingen en confrontaties; het landschap is de voortgang van zaken. In *Het landschap slaapwandelt* laten de kunstenaars de historische zoektocht van de landschapsschilder naar het sublieme los. Zodoende, begeven ze zich in een chaotische en niet-sluitende visuele tocht door ruimtes die het ontplooiën van uiteenlopende vormen toelaten. Het schilderen van een landschap is als het aanbieden van een weg: terwijl stilleven en portretten het publiek aansporen om stil te staan en hun blik te richten op een enkele samenstelling van objecten, biedt het landschapsschilderij de toeschouwer een weg. Deze weg, moedigt de toeschouwers aan om het dwalen van de blik toe te laten met het vooruitzicht tot het ontdekken van nieuwe ruimtes.